

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2230/2020
19.03.2021 године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Ристић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Станислав Животић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4511/19 од 11.05.2020. године, у седници одржаној дана 19.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4511/19 од 11.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 866/2019 од 04.11.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име зараде исплати: износ од 3.500,00 динара за период од 25.10.2015. године до 30.10.2015. године са законском затезном каматом почев од 01.12.2015. године па до исплате, износ од 21.500,00 динара за период од 01.11.2015. године до 30.11.2015. године са законском затезном каматом почев од 01.01.2016. године па до исплате и износ од 17.500,00 динара за период од 01.12.2015. године до 25.12.2015. године са законском затезном каматом почев од 01.01.2016. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци исплати износ од 7.000,00 динара на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор у календарској 2015. години, са законском затезном каматом почев од 01.01.2016. године па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци надокнади трошкове парничног поступка у износу од 43.760,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, у року од 8 дана, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4511/19 од 11.05.2020. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору из радног односа поднета је 26.11.2018. године.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу а вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужене одбачена, одбијен је њен захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, док трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом и трећем изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић